

JEŠTĚ

2023

DAVADLO

OHLÉDNUTÍ...

hlavní partneri projektu / partnerzy projektu / основні партнери проекту:

ODK
osiedlowy
dom
kultury

partneri projektu/partnerzy projektu / партнери проекту:

DRAMACENTRUM
BEZEJMÉNA

Národní informační
a poradenské
středisko
NIPO
pro kulturu

finančně podpořeno / wsparcie finansowe / фінансово підтримується:

MINISTERSTVO
KULTURY

Liberec

PŘEKRAČUJEME HRANICE
PRZEKACZAMY GRANICE
2014—2020

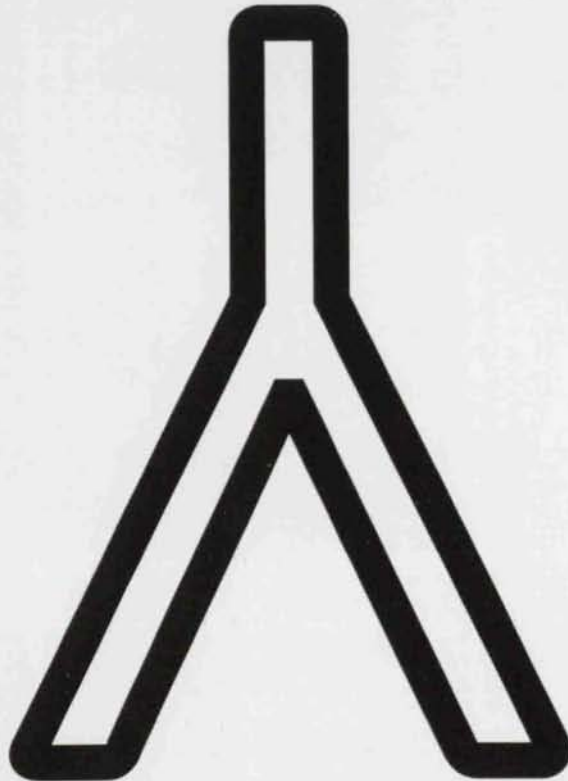
EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO

JEŠTĚ DĀVADLO

1. ročník mezinárodního festivalu mladého divadla
13. – 16. dubna 2023

Mezinárodní festival JEŠTĚDYVADLO jako součást projektu **1+1+1=1** pořádal Dům dětí a mládeže Větrník se svým hlavním partnerem Osiedlowy Dom Kultury Jelenia Góra a dalšími partnery Dramacentrem Bezejména a Nipos ARTAMA Praha. Přehlídka se vznikla za podpory Ministerstva kultury České republiky, Libereckého kraje a města Liberce. Evropská unie podpořila částkou **109 650 EUR** z Projektu Evropské územní spolupráce v rámci programu INTERREG V-A Česká republika – Polsko.

Międzynarodowy festiwal JEŠTĚDYVADLO jako integralna część projektu **1+1+1=1** jest organizowany przez Dům dětí a mládeže Větrník [Dom dzieci i młodzieży Wiatrak] wraz ze swoim głównym partnerem Osiedlowym Domem Kultury Jelenia Góra i kolejnymi partnerami Dramacentrum Bezejména [Centrum Dramatyczne Bezimienne] oraz Nipos ARTAMA Praga. Pokaz jest organizowany przy wsparciu Ministerstwa kultury Republiki Czeskiej, Kraju Libereckiego i Miasta Liberec. Unia Europejska wsparła projekt kwotą **109 650 EUR** z Projektu Europejskiej współpracy terytorialnej, w ramach programu INTERREG V-A Republika Czeska – Polska.

LEKTORŮ

Jan Mrázek

Divadelní lektor a písničkář. Lektoruje a vede divadelní kurzy v kladenském divadle Lampion a pražském divadle D21. Hraje sám nebo v kapelách DOTmy a Cílená nejistota. Vystudoval KVD DAMU a PedF UK a v současné době je v terapeutickém výcviku INSTEP. V poslední době se hojně pohyboval v Polsku zejména ve spolupráci s vesnickým divadlem Węgałty.

Lektor teatralny i piosenkarz. Pracuje jako lektor i prowadzi kursy teatralne w Kladnie w teatrze Lampion i w Pradze w teatrze D21. Występuje sam lub z zespołami DOTmy i Cílená nejistota [Ukierunkowana niepewność]. Absolwent KVD [Kierunek dramaturgii kształcącej] DAMU Praha a PedF UK [Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu Karola] i aktualnie jest w trakcie szkolenia terapeutycznego INSTEP. Ostatnio często podróżował po Polsce w szczególności współpracując z teatrem Terenowym Węgałty.

Režisérka, pedagožka, vyučující na Opolské univerzitě. Vystudovala režii na Státní vyšší divadelní škole ve Vratislavi, pedagogiku na Opolské univerzitě a řadu kurzů režie, tance a pantomimy. V roce 1997 založila Divadlo Zapadnia, jehož je uměleckou ředitelkou, režisérkou a choreografkou. Účastní se národních i mezinárodních divadelních festivalů. Svá představení uvedla mimo jiné v Makedonii, Německu, České republice, Jižní Koreji, Kanadě, Egyptě, USA.

Reżyserka, pedagożka, wykładowczyni na Uniwersytecie Opolskim. Ukończyła reżyserię w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej we Wrocławiu, pedagogikę na Uniwersytecie Opolskim oraz liczne kursy z zakresu reżyserii, tańca i pantomimy. W 1997 roku założyła Teatr Zapadnia, którego jest kierownikiem artystycznym, reżyserem, choreografem. Uczestniczy w ogólnopolskich i międzynarodowych festiwalach teatralnych. Swoje spektakle prezentowała między innymi w Macedonii, Niemczech, Czechach, Korei Południowej, Kanadzie, Egipcie, Stanach Zjednoczonych

Agnieszka Włoch

Anna Benháková

Anna se věnuje tanci od svých 4 let v souboru Taps Magdaléna. Je absolventkou konzervatoře Duncan Centre, bakalářského programu na HAMU, obor choreografie (letos dokončuje Mga. tamtéž). Během studia se zúčastnila několika stáží v zahraničí (italská skupina Deja Donne, slovinská skupina En-Knap, Institut del Teatre v Barceloně). V roce 2019 založila umělecké uskupení Dočasná Company. V nynější době působí jako fotografka divadelní fotografie převážně v Praze, choreografka a interpretka různých nezávislých uměleckých projektů, pedagožka na Pardubické konzervatoři.

Anna zajmuje się tańcem od 4 roku życia w zespole Taps Magdaléna. Jest absolwentką konserwatorium Duncan Centre, programu licencjackiego na HAMU, kierunku choreografii (w roku bieżącym kończy studia Mga. na tej samej uczelni). W trakcie studiów odbyła kilka staży za granicą (włoski zespół Deja Donne, słoweński zespół En-Knap, Institut del Teatre w Barcelonie). W 2019 roku założyła grupę artystyczną Dočasná Company. Aktualnie działa jako fotografka fotografii teatralnej przede wszystkim w Pradze, choreografka i interpretka różnych niezależnych artystycznych projektów, pedagożka na Pardubické konzervatoři [Konserwatorium w Pardubicach].

Jana Franková

Herečka (od roku 1983 Divadlo V.Nezvala, později Městské divadlo Karlovy Vary, od roku 1993 dosud Divadlo Dagmar Karlovy Vary), pedagog dramatické výchovy (1997-2021 Střední pedagogická škola Karlovy Vary) a pedagog herecké tvorby (od roku 1997 dosud Katedra výchovné dramatiky DAMU Praha)

Aktorka (od roku 1983 Teatr V.Nezvala, później Teatr Miejski Karlovy Vary, od roku 1993 do dnia dzisiejszego Teatr Dagmar Karlovy Vary), pedagog kształcenia teatralnego (1997-2021 Średnia szkoła pedagogiczna Karlovy Vary) i pedagog twórczości teatralnej (od roku 1997 dotychczas Kierunek dramaturgii kształcącej DAMU Praga)

Pedagog Divadelní fakulty AMU, Pedagogické fakulty UK a literárně dramatického oboru ZUŠ Štítňeho Praha 3. Lektorka vzdělávacích kurzů pro dospělé. Vedoucí souboru KUK! (www.kukdivadlo.cz) sdružujícího dětské a mladé soubory, které se pravidelně účastní celostátních i zahraničních divadelních přehlídek.

Pedagog Wydziału Teatralnego Akademii Sztuk Pięknych, Wydziału Pedagogiki Uniwersytetu Karola oraz literalnego i dramatycznego kierunku podstawowej szkoły muzycznej Štítňeho Praha 3. Lektorka dokształcających kursów dla dorosłych. Kierownik zespołu KUK! (www.kukdivadlo.cz) łączącego dziecięce i młodzieżowe zespoły, które regularnie biorą udział w ogólnokrajowych oraz zagranicznych pokazach teatralnych.

Ivana Sobková

Karel Vostárek

Výtvarník, scénograf, herec, režisér a sochař, absolvent DAMU.

Scénograf a režisér inscenací v Čechách i na Slovensku působil také v Německu, Rakousku, Švýcarsku, Polsku a Mexiku, v České televizi a TV Nova. Působil mnoho let jako pedagog KVD DAMU Praha, Atelieru divadlo a výchova JAMU a VOŠ Herecká v Praze

Plastyk, scenograf, aktor, reżyser i rzeźbiarz, absolwent Wydziału Teatralnego Akademii Sztuk Pięknych. Scenograf i reżyser inscenizacji w Czechach i na Słowacji pracował również w Niemczech, Austrii, Szwajcarii, Polsce i Meksyku, w Telewizji Czeskiej oraz TV Nova. Przez długie lata pracował jako pedagog KVD [Kierunek dramaturgii kształcącej] DAMU Praha, Atelieru teatr i kształcenie JAMU i VOŠ Herecká [Wyższa zawodowa szkoła aktorska] w Pradze.

Jana Machalíková

Lektorka, narodila se v Praze, vystudovala dramatickou výchovu na DAMU. Recituje, hraje, improvizuje, klaunuje, moderuje, učí, lektoruje a vede dílny v Národní galerii.

urodziła się w Pradze, ukończyła studia wychowania dramatycznego na DAMU. Recytuje, gra, improwizuje, występuje jako klaun, moderuje, naucza, pracuje jako lektor i prowadzi warsztaty w Galerii narodowej.

vystudovala bohemistiku na FF UK (Praha) a dramatickou výchovu na DAMU (Praha), ve svém doktorském projektu se na DAMU dále věnovala scéničnosti mluveného slova.

Pracuje jako odborná asistentka na KVD DAMU, odborná pracovnice pro dramatickou výchovu v NIPOS ARTAMA a učitelka literárně-dramatického oboru v ZUŠ Brandýs nad Labem. Dále se věnuje lektorské činnosti na poli přednesu, dramatické výchovy, českého jazyka a literatury.

ukończyła bohemistykę na FF UK (Praga) i wychowanie dramatyczne na DAMU (Praga), w swoim projekcie doktoranckim na DAMU skupiła się na sceniczności słowa mówionego. Pracuje jako asystentka na KVD DAMU, pracownik ze specjalizacją wychowania dramatycznego w NIPOS ARTAMA oraz nauczycielka kierunku literalno-dramatycznego w ZUŠ Brandýs nad Labem. Dodatkowo prowadzi działalność jako lektor w dziedzinie recytacji, wychowania dramatycznego, czeskiego języka i literatury.

Gabriela Zelená Sittová

Eliška Vobrubová

absolventka KVD DAMU Praha, učitelka dramatické výchovy na Gymnázium a SOŠ pedagogické Liberec, tamtéž učitelka literárně-dramatického oboru ZUŠ Frýdlant, členka odborné rady pro dětské divadlo, dětský přednes a dramatickou výchovu při NIPOS – ARTAMA Praha, členka porot okresních, krajských i celostátních přehlídek přednesu (nejmně dětského); dříve někdy i dětských přehlídek divadelních

absolwentka KVD DAMU Praga, nauczycielka wychowania dramatycznego na Gymnázium i SOŠ pedagogicznej Liberec, tam również nauczycielka kierunku literalno-dramatycznego ZUŠ Frýdlant, członkini rady ekspertów w dziedzinie teatru dla dzieci, recytacji dziecięcej i wychowania dramatycznego w NIPOS – ARTAMA Praga, członkini jury powiatowych, krajowych i ogólnokrajowych pokazów recytacji (przede wszystkim dziecięcej); wcześniej czasami również pokazów teatralnych

KATEGORIE

15-26 let

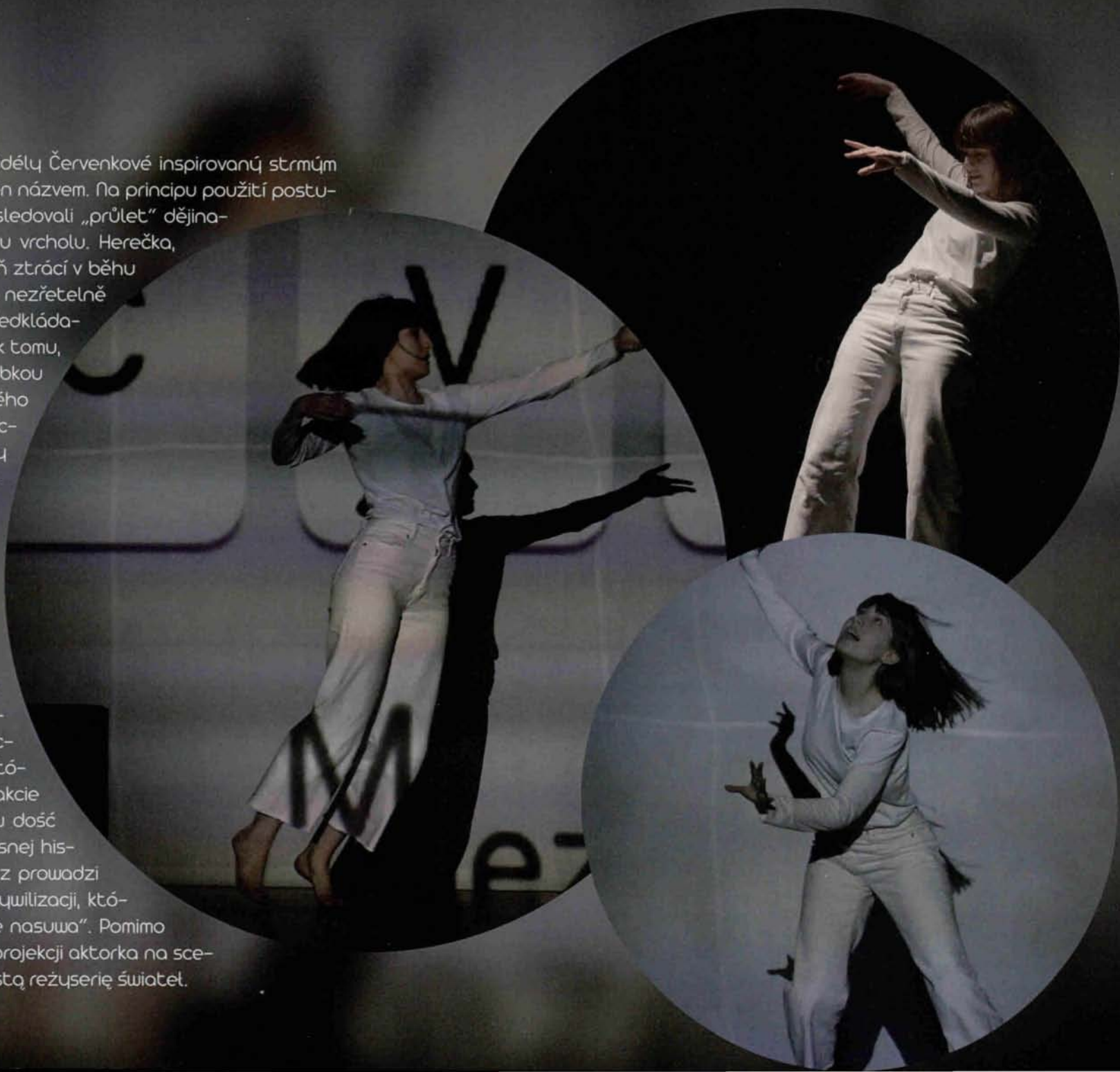
KUKátko

Giga-eight

Autorský projekt Matyáše Ladu a Adély Červenkové inspirovaný strmým stoupáním počtu obyvatel je vujádřen názvem. Na principu použití postupu Laterny magiky jsme ve zkratce sledovali „průlet“ dějinami naší civilizace k jejímu současnému vrcholu. Herečka, která se na scéně vynořuje a zároveň ztrácí v běhu promítaných dějin nás bohužel dost nezřetelně vede na špičku současných dějin. Předkládaný pohyblivý obraz nás zřejmě vede k tomu, abychom se mohli zamyslet nad hloubkou pádu civilizace, který se ze současného vrcholu „logicky nabízí“. Přes technickou náročnost vícečetné projekce by si herečka na scéně zasloužila výraznější světelnou režii.

Autorski projekt Matyáša Ladu i Adéli Červenkové, zainspirowany gwałtownym wzrostem liczby mieszkańców, wyrażony jest już w tytule. Opierając się na wykorzystaniu schematów Laterny magiki w skrócie obserwowaliśmy „przełot“ przez historię naszej cywilizacji aż do jej obecnego szczytu. Niestety, aktorka, która pojawia się i znika ze sceny w trakcie wyświetlanej historii, prowadzi nas w dość niejasny sposób na szczyt współczesnej historii. Zaprezentowany ruchomy obraz prowadzi nas do refleksji nad głębią upadku cywilizacji, którą się z obecnego szczytu „logicznie nasuwa“. Pomimo technicznej złożoności wielokrotnej projekcji aktorka na scenie zasługiwałaby na bardziej wyrazistą reżyserię światel.

Zapsal / Napisał: Karel Vostárek

Taneční a pohybové studio Magdaléna z. s.

Maagal

Taneční a pohybové studio Magdaléna zprostředkovalo velmi silné dramatické téma inspirované skutečnými událostmi a osudy žen v koncentračním táboře Terezín. Skrze tanec a pohybové fantazie prožíváme různé situace, emoce a pocity žen z pokoje, které v nedůstojných a traumatických životních podmínkách drží vůle přežít společný slib: „Věříš mi – věřím ti, víš a vím, buď jak buď, nezradíš – nezradím.“ (...) Vrcholem představení je uzavření kruhu (Maagal), jak reálně v působivém tanci na jevišti, tak symbolicky. (...) Celkové vyznění a atmosféru citlivě podporuje práce se světlem a stínem, rytmem, cykličností a kontrastem, výtvarnou i hudební složkou. Závěrečná scéna, kdy do postupně se ztišující hudby zaznívají konkrétní jména obětí holokaustu, navrácí divákovu pozornost zpět k osudu jednotlivce, k pokoře, síle i odpovědnosti každého z nás.

Studio tańca i ruchu Magdaléna było przeżanknikiem bardzo mocnego i dramatycznego tematu, który zainspirowany jest prawdziwymi wydarzeniami i losami kobiet w obozie koncentracyjnym w Terezynie. Poprzez taneczne i ruchowe fantazje doświadczamy różnych sytuacji, emocji i uczuć kobiet z Sali, które w niegodnych i traumatycznych warunkach utrzymuje przy życiu wspólna obietnica: „Ufasz mi – ufam tobie, wiesz i ja wiem, nieważne jak będzie, nie zdradzisz – nie zdradzę.“ (...) Kulminacją spektaklu jest zamknięcie kręgu (Maagal), zarówno realistycznie w efektywnym tańcu na scenie, jak i symbolicznie. (...) Ogólne brzmienie i atmosferę delikatnie dopełnia gra światłem i cieniem, rytmem, cyklicznością i kontrastem, artystycznymi i muzycznymi elementami. Końcowa scena, w której przy stopniowo wyciszonej muzyce wybrzmiewają konkretne nazwiska ofiar Holokaustu, zwraca uwagę widza z powrotem na los jednostki, na pokorę, siłę i odpowiedzialność każdego z nas.

Zapsal / Napisaný: Ivana Sobková

MSD „ŚNIADECKI”

Za zavřenými dveřmi – peklo při dálkovém
Przy drzwiach zamkniętych – piekło na zdalnym

Dramatický nastíněné poselství, ukazující vizi pekla, do kterého se tak snadno může dostat dnešní mládež po konfrontaci s problémy, jež nejsou přiměřené k jejich emocionálním a mentálním možnostem. Čím je to symbolické peklo, kdo v něm žije, jaké pocity prožívají mladí lidé, jak si s hromadícími se problémy radí, pokud si s nimi vůbec radí? Na tuto otázku se snaží odpovědět mladí herci tím, že své vnitřní zážitky a úvahy přetvářejí do autentického, působivého, někdy kontroverzního jevištního obrazu, který je spíše psychodramatem než divadlem.

Dramatycznie nakreślony przekaz, ukazujący wizję piekła, do którego tak łatwo trafić współczesnej młodzieży, skonfrontowanej z problemami nieadekwatnymi do ich zasobów emocjonalno-psychicznych. Czy jest symboliczne piekło, kto w nim zamieszkuje, jakie uczucia przeżywają młodzi ludzie, jak i czy w ogóle radzą sobie z nawarstwiający się problemami? Na te pytania próbują odpowiedzieć młodzi aktorzy transformując ich wewnętrzne przeżycia i refleksje na autentyczny, przejmujący, momentami kontrowersyjny obraz sceniczny, który bardziej niż teatrem jest psychodramą.

Zapsal / Napisał: Agnieszka Włoch

RoZkwiTy

Nezlobte se, ale něco Vám vypadlo...
Przepraszam, coś pani wypadło...

V neděli po ránu šla dívka z kázání. Potkala mládence – ďábla, a měla s ním sedm dětí. Žádné nepokřtila. Tato lidová píseň se stala námětem souboru RoZkwiTy pod vedením Karoliny Rosocké. Kdo ví, co to bylo za muže? Kdo ví, co to bylo za ženu? Co prožívala? A co je komu po tom? Citlivé a zároveň palčivé uchopení tématu mateřství ze země, kde se lůno matky v posledních letech stalo věcí veřejnou.

W niedzielę rano dziewczyna wracała z kazania. Spotkała młodzieńca – diabła i miała z nim siedmioro dzieci. Nie ochrzciła żadnego. Ta ludowa pieśń stała się tematem przewodnim zespołu RoZkwiTy prowadzonego przez Karolinę Rosocką. Kto wie, co to był za mężczyzna? Kto wie, co to była za kobieta? Co przeżywała? I kogo to obchodzi? Delikatne, ale jednocześnie przejmujące spojrzenie na temat macierzyństwa z kraju, w którym łono matki stało się w ostatnich latach sprawą publiczną.

ZUŠ Taussigova

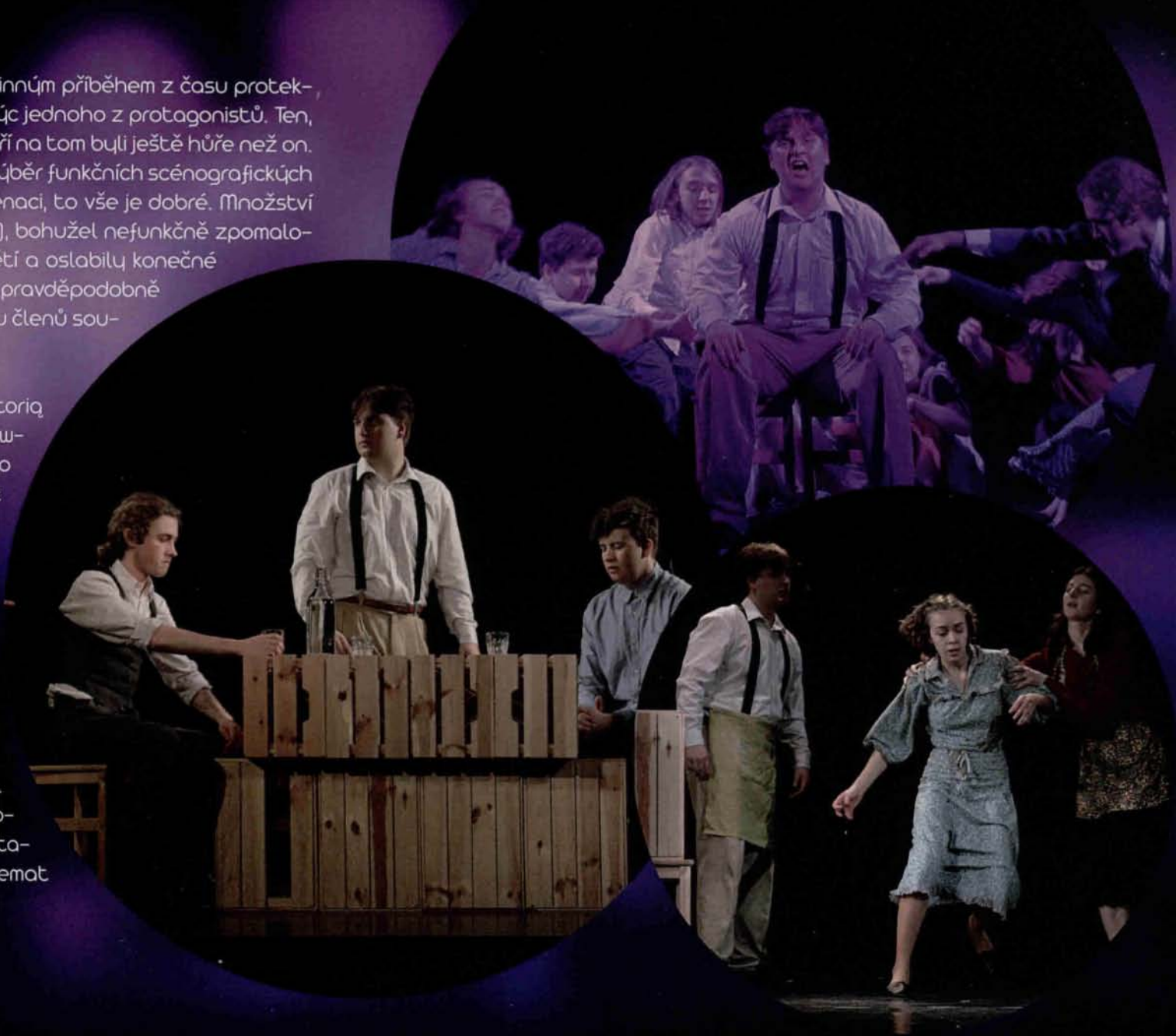
Lístek a tři koruny

Bilet i trzy korony

Autorský text inspirovaný autentickým rodinným příběhem z času protektorátu, jehož hlavním hrdinou je pekař – strýc jednoho z protagonistů. Ten, bohužel, zaplatil životem za pomoc těm, kteří na tom byli ještě hůře než on. Přehledně zpracovaný scénář pro činohru, výběr funkčních scénografických prvků a k tomu autorská hudba k celé inscenaci, to vše je dobré. Množství přestaveb a snaha o iluzi (zhasnutá scéna), bohužel nefunkčně zpomalovaly a kouskovaly děj, a tím snižovaly napětí a oslabily konečné využití. Přiznané otevřené přestavby by pravděpodobně mohly otevřít prostor pro prezentaci názoru členů souboru na příběh i dobu.

Tekst autorski inspirowany autentyczną historią rodzinną z czasów protektoratu, której głównym bohaterem jest piekarz – wujek jednego z głównych bohaterów. Niestety, zapłacił życiem za pomoc tym, którzy byli w jeszcze gorszej sytuacji niż on. Dobrze napisany scenariusz sztuki, dobór odpowiednich elementów scenograficznych oraz oryginalna i dopasowana muzyka do inscenizacji, to wszystko było dobre. Niestety ilość zmian konstrukcji i starania stworzenia iluzji (wygaszona scena) spowolniły i rozdrabniały historię, zmniejszając tym samym napięcie i osłabiając końcowy wydzźwięk. Otwarte zmiany konstrukcji mogłyby prawdopodobnie otworzyć przestrzeń dla przedstawienia opinii członków zespołu zarówno na temat historii, jak i czasu.

Zapsal / Napisał: Karel Vostárek

Divadelní Ateliér Ulita

MERRY FKING CHRISTMAS

Jevištní tvar v podobě etudy či situační studie od Divadelního ateliéru Ulita. Rozpracována je situace z textu Felixe Mitterera. V dvojm uchopení jedné situace a v záměnách rolí a motivační soubor hledá různé úhly pohledu na jedno vánoční setkání.

Forma sceniczna w postaci etudy lub studium sytuacyjnego autorstwa Studia Teatralnego Ulita. Rozwijana jest sytuacja z tekstu Felixa Mitterera. W podwójnym uchwyceniu jednej sytuacji, w pomieszaniu ról i motywacji, zespół szuka różnych spojrzeń na jedno świąteczne spotkanie.

Zapsal / Napisał: Jan Mrázek

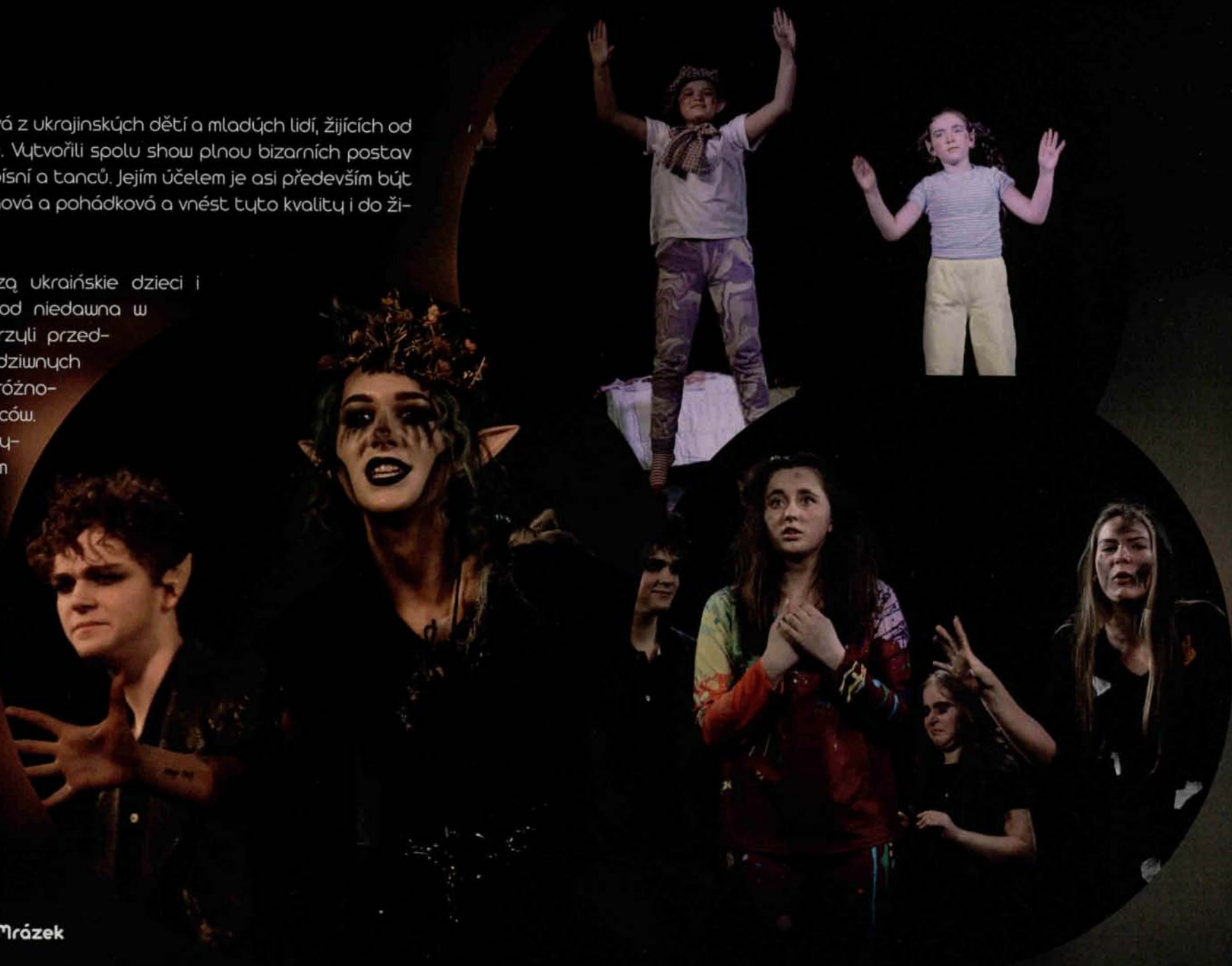
Kryształ

Divný sen
Dziwny sen

Soubor Kryształ sestává z ukrajinských dětí a mladých lidí, žijících od nedávné doby v Polsku. Vytvořili spolu show plnou bizarních postav a kostýmů, rozličných písní a tanců. Jejím účelem je asi především být barevná, rozhýbaná, snová a pohádková a vnést tyto kvality i do životů mladých tvůrců.

Zespół Kryształ tworzą ukraińskie dzieci i młodzież mieszkająca od niedawna w Polsce. Wspólnie stworzyli przedstawienie pełne przedziwnych postaci i kostiumów, różnorodnych pieśni i tańców. Jego zadaniem jest chyba przede wszystkim to, żeby było kolorowe, ruchliwe, marzycielskie i bajkowe oraz aby wnosić te cechy w życie młodych artystów.

Zapsal / Napisał: Jan Mrázek

Turnovské divadelní studio

Moc moci
Dużo władzy

Dvojice mladých herců nás provádí tím, co je lidstvu vlastní od nepaměti, variantami cest k moci, stoupáním na „trůn moci“. Textová kompozice je jim napsaná na přání a inscenační celek jistě funguje jako zkouška vlastních interpretačních sil. Sympatický počín, zkusit si nechat centrum divácké pozornosti na souhře s partnerem, na práci s řečí vázanou, leckde propojenou s pohybovou kreací. (...) Škoda, že schematické herecké podání je leckde zbytečně přexponované. Jako kdyby chyběla pevnější vývojová linka ztvárnění jednotlivých postav s jasnými uzlovými body. (...) Otazník visí nad způsobem využití kolečkových bruslí a stolce. Divák by neměl být vytržen z děje strachem o bezpečí herce (výstupu na stolec) a krkolomnou bruslařskou dráhou. Pokud by ovšem nešlo o ilustraci záměrné nepevnosti a balancování. Ale k takovému výkladu by byl patrně zapotřebí čitelnější čtecí kód.

Para młodych aktorów prowadzi nas przez to, co jest nieodłączną częścią ludzkości już od niepamiętnych czasów, możliwymi drogami do władzy, wznoszeniem się na „tron władzy“. Kompozycja tekstu powstała na ich życzenie a całość przedstawienia pełni funkcję sprawdzianu własnych umiejętności interpretacyjnych. Akt współczucia, próba skupienia uwagi widza na interakcji z partnerem, na pracy z poezją, w niektórych miejscach połączoną z kreacją ruchu. (...) Szkoda, że schematyczna gra aktorska została w niektórych miejscach niepotrzebnie przerysowana. Jakby zabrakło mocniejszej linii prowadzenia poszczególnych postaci, o wyraźnych punktach węzłowych. (...) Znak zapętlenia należy postawić w przypadku wykorzystaniu rolek i stołka. Od akcji nie powinna odciągać widza obawa o bezpieczeństwo aktora (wspinanie się na krzesetko) i karkołomny tor rolkarski. Być może inny byłby efekt, gdyby chodziło o celowe ukazanie niestabilności i balansowania. Ale taka interpretacja prawdopodobnie wymagałaby bardziej czytelnego przekazu.

Zapsal / Napisał: Agnieszka Włoch

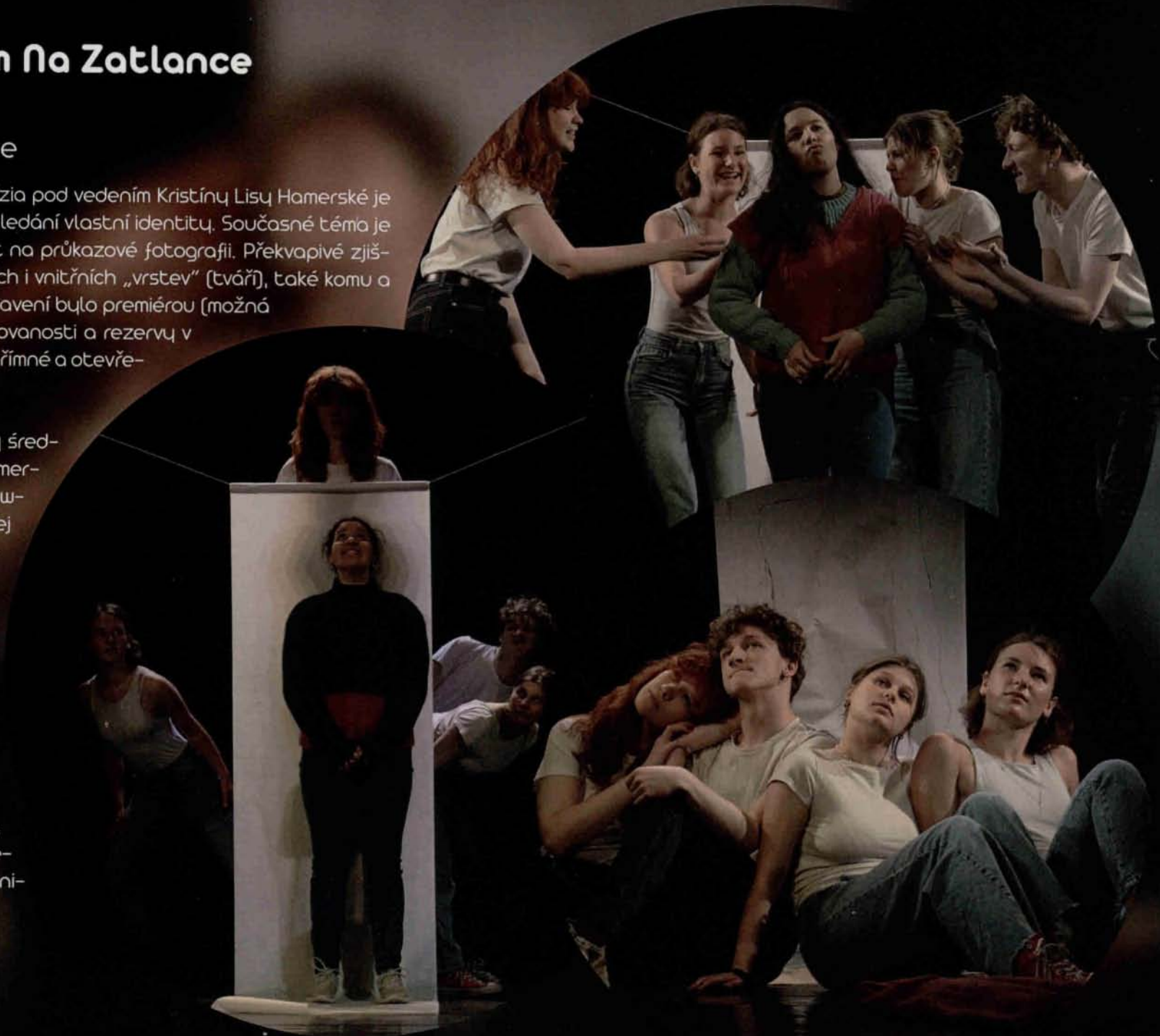
UnderZ, Gymnázium Na Zatlance

Já, rod střední, nesklonné
Ja, rodzaj nijaki, nieodmienne

Autorská inscenace studentů gymnázia pod vedením Kristíny Lisý Hamerské je nahlédnutím do „ateliéru“ tvorby a hledání vlastní identity. Současné téma je inspirované úvahou, jak mám vypadat na průkazové fotografii. Překvapivě zjištění, kolik mám a kolik mohu mít vnějších i vnitřních „vrstev“ (tváří), také komu a kdy je mohu nebo chci ukázat. Představení bylo premiérou (možná i předpremiérou). Přes znaky rozpracovanosti a rezervy v práci s maskou bylo zřejmé, že jde o upřímné a otevřené hledání jevištního tvaru.

Autorska inscenizacja uczniów szkoły średniej pod kierunkiem Kristíny Lisý Hamerskiej to możliwość zajrzenia do „pracowni“ tworzenia i poszukiwania własnej tożsamości. Aktualny temat inspirowany jest rozważaniami o tym, jak powinienem wyglądać na zdjęciu dowodowym. Zaskakujące odkrycie, ile mam i mogę mieć zewnętrznych i wewnętrznych „warstw“ (twarzy) oraz komu i kiedy mogę lub zechcę je pokazać. Spektakl był premierą (być może nawet pokazem przedpremierowym). Pomimo oznak procesu obrabiania i rezerwy w pracy z maską, było oczywistym, że mamy do czynienia ze szczerym i otwartym poszukiwaniem kształtu scenicznego.

Zapsal / Napisał: Karel Vostárek

Taneční a pohybové studio Magdaléna, z.s.

Leč vy, v budoucnu tentokrát, vzpomínáte?
Ale vy, w przyszłości tym razem, pamiętacie?

Inscenace je inspirovaná sbírkou Vladimíra Holana Kamení, přicházíš. (...) Mnohovýznamovost textu, všudypřítomný zápas dobra a zla, kontrast a napětí mezi přítomným okamžikem a věčností, plnohodnotným bytím a nicotou, se propisuje do tance a pohybu na jevišti. Soubor pod vedením Ludmilý Rellichové volí úsporné až minimalistické prostředky, které umožňují interpretkám niternost projevu a divákovi přinášejí zážitek čisté „poezie těla“. Výrazným až magickým prostředkem je práce s gestem. (...) Působivým prostředkem je i prolínání tance s recitací Holanových básnických textů. (...) Plnému porozumění a diváckému zážitku by prospělo větší rozvolnění a pečlivější rozčlenění jednotlivých částí básnického textu, aby bylo možné porozumět jeho složitosti a síle.

Przedstawienie inspirowane jest tomikiem wierszy Vladimíra Holana „Kamieniu, przychodzisz...“ Wieloznaczność tekstu, wszechobecna walka dobra ze złem, kontrast i napięcie pomiędzy chwilą obecną a wiecznością, pełnią bytu i nicością, wpisane są w taniec i ruch na scenie. Zespół prowadzony przez Ludmilę Rellichową wybiera oszczędne, wręcz minimalistyczne środki przekazu, które pozwalają wykonawczyniom wyrazić siebie i zapewniają widzowi przeżycie czystej „poezji ciała“. Praca z ruchem to potężne, wręcz magiczne narzędzie. (...) Imponujące jest także przeplatanie się tańca z recytacją tekstów Holana. (...) Pełnemu zrozumieniu i doświadczeniu odbiorcy pomogłoby większe rozluźnienie i staranne rozbięcie poszczególnych części tekstu poetyckiego, aby zrozumieć jego złożoność i siłę.

Zapsal / Napisał: Ivana Sobková

UnderZ, Gymnázium Na Zatlance

Já, rod střední, nesklonné
Ja, rodzaj nijaki, nieodmienne

Autorka, režisérka, herečka Laura Levko v jedné osobě nás bere do hry, respektive do své situace před odchodem na schůzku. Líčí se a líčí nám „složitost“ navazování vztahů. Radí nám, co je třeba dělat a říkat a neříkat. V nadhledu a s humorem.

V momentě, kdy dojde k situaci čtení zprávy o zrušené schůzce a následuje text o tom, že problém je v tom, že „jsem nějak MOC“, máme pocit, že se příběh zlomí z hrané okázalosti a přehnaně sebejisté kontaktnosti (lakování nehtů), které najednou získávají své opodstatnění, do možnosti konečně nahlédnout do postavy ženy a něco se o ní dozvědět. Ale nestane se tak a děj končí odchodem ženy s větou, kterou už známe – „kluci stojte za prd“, bez jakéhokoli interpretáčního posunu. Laura Levko má bezesporu herecký talent, má odvahu pustit se do interakce s divákem, určitě má i schopnost dopsat svůj text. Přesto bych chtěla doporučit režijní supervizi.

Autorka, režisérka, aktorka Laura Levko w jednej osobie wprowadza nas w grę, czują w swoją sytuację przed pójściem na spotkanie. Maluje siebie i wyklada nam „złożoność“ nawiązywania relacji. Doradza nam, co mamy robić i mówić, a czego nie mówić. Na luzie i z humorem.

W momencie, gdy dochodzi do sytuacji czytania wiadomości o odwołanym spotkaniu, a po niej następuje tekst o tym, że problem polega na tym, że „jestem jakoś ZA BARDZO“, mamy wrażenie, że opowieść zrywa z odgrzywaną przesadą i zbyt pewną siebie kontaktowością (malowanie paznokci), które nagle stają się uzasadnione, i daje możliwość wejrzenia w postać kobiety i dowiedzenia się czegoś o niej. Niestety tak się nie dzieje i historia kończy się w momencie, gdy kobieta wychodzi i kończy zdaniem, które już znamy – „faceci nie są nic warci“, bez żadnego interpretacyjnego rozwinięcia. Laura Levko niewątpliwie ma talent aktorski, ma odwagę nawiązywać kontakt z publicznością i na pewno potrafi dokończyć swój tekst. Niemniej jednak chciałabym poradzić nadzór reżyserski.

Zapsal / Napisaną: Hana Franková

Grupa ZONK Młodzieżowe Centrum Kultury w Legnicy

V kouzelném lese, čili pohádkové variace
W zaczarowanym lesie czyli baśniowe wariacje

Inspiračním zdrojem inscenace je povídka Sławomira Mrożka Sněhurka, která nabízí netradiční a tupičku „mrožkovskú“ absurdní pohled na známou pohádku. (...) Nicméně nejde jen o prvoplánovou legraci, za příběhem se skrývá věčně probíhající střet objektivního pohledu na věc a subjektivního prožívání a individuálních potřeb. (...) Absurdita předlohy se odráží i ve zvolených scénických prostředcích – mluvící kůtičku, pestrobarevné čepičku trpaslíků, proměna prince v žabáka. Ostré a funkční střihy v situacích podporují celkový temporegismus, příběh plný gagů a překvapivých momentů má spád. Groteskní pojetí pohádky o Sněhurce umožnilo aktérům ukázat svůj smysl pro humor, energii a sebranost kolektivu a nadšení pro divadelní práci.

Źródłem inspiracji spektaklu jest opowiadanie Sławomira Mrożka „Królowa Śnieżka”, które oferuje nieszablonowe i tupowo mrozkowskie, absurdalne spojrzenie na znaną bajkę. (...) Jednakże nie chodzi tu tylko o pierwszoplanową zabawę, za fabułą kruje się odwieczne zderzenie obiektywnego spojrzenia na daną sprawę z subiektywnym doświadczeniem i indywidualnymi potrzebami. (...) Absurd pierwowzoru przedstawiają także wybrane środki sceniczne – mówiące kwiaty, jaskrawe czapeczki krasnoludków, przemiana księcia w żabę. Ostre i funkcjonalne cięcia sytuacji podtrzymują ogólne tempo, a historia pełna gagów i zaskakujących momentów nabiera dynamiki. Groteskowa koncepcja baśni o Królowie Śnieżce pozwoliła aktorom pokazać poczucie humoru, energię i zgranie zespołu oraz zapal do pracy teatralnej.

Zapsal / Napisał: Ivana Sobková

Teatr 2:20

Diktáty

Dyktanda

představení je zajímavým experimentem, ve kterém mladí herci za zvuků živé hudby tvoří mnohoúrovňové vztahy s hmotou těl, předmětů a slov. Každý z těchto elementů se stává záminkou k akci a střídavě přebírá hlavní roli. Kombinací vzájemných souvislostí může být mnoho – představitivost vede herce k čím dál zajímavějším řešením. Tento typ jevištní akce je pro skupinu příjemnou hrou, ve které se mladí herci cítí pohodlně a přirozeně.

spektakl stanowi ciekawy eksperyment, w którym młodzi aktorzy, przy dźwiękach granej na żywo muzyki, budują wielopoziomowe relacje z materią ciał, przedmiotów, słów. Każdy z tych elementów staje się pretekstem do działania, przejmując na zmianę główną rolę. Kombinacji wzajemnych powiązań może być wiele – wyobrażenia prowadzi aktorów do coraz ciekawszych rozwiązań. Ten rodzaj scenicznego działania jest dla grupy przyjemną zabawą, w której młodzi aktorzy czują się swobodnie i naturalnie.

Zapsal / Napisał: Agnieszka Włoch

DS Stopa

Koleje beze smysłu Torę bez sensu

Autorská generační výpověď souboru DS Stopa o situacích v životě studenta střední školy ve dvacátých letech dvacátého prvního století. Procházíš svým mládím, výběrem partnera/partnerky, školou, kroužky, výběrem vysoké školy, psaním diplomové práce apod. Tyto situace na tobě zanechávají stopy od černé barvy. Pak hledáš způsob jak se od té černě umýt.

Autorska wypowiedź pokoleniowa zespołu DS Stopa na temat sytuacji z życia ucznia szkoły średniej lat dwudziestych XXI wieku. Przechodzisz przez swoją młodość, wybierając partnera/partnerki, przez szkołę, kółka zainteresowań, wybierając uczelnię, pisząc pracę dyplomową itp. Te sytuacje zostawiają na Tobie ślady o czarnym kolorze. Następnie szukasz sposobu na zmycie tej czerni.

Zapsal / Napisał: Jan Mrázek

Zaświaty

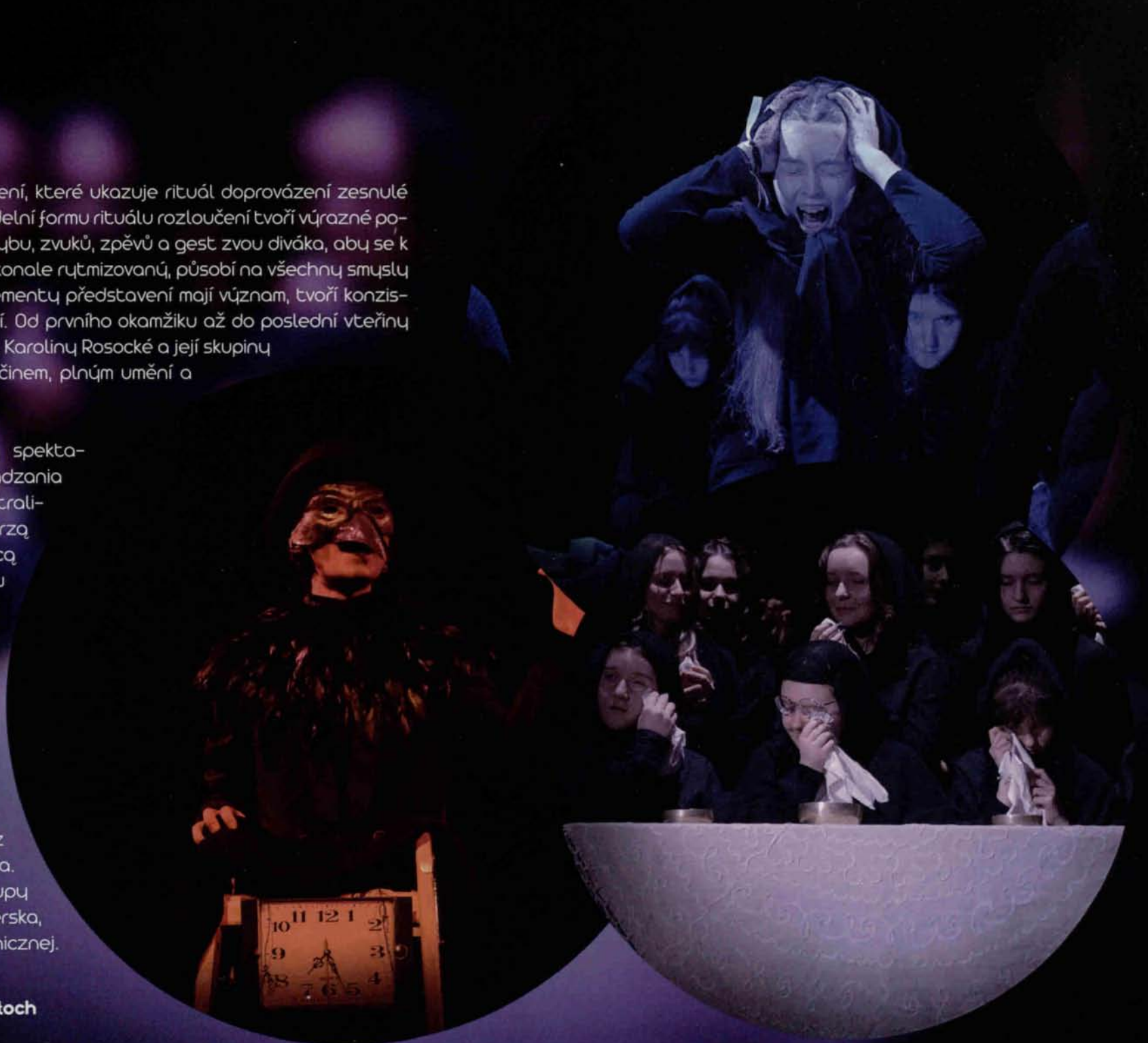
Plačky

Żałobnice

je skvěle komponované představení, které ukazuje rituál doprovázení zesulé duše do posmrtného života. Divadelní formu rituálu rozloučení tvoří výrazné postavy, které prostřednictvím pohybu, zvuků, zpěvů a gest zvou diváka, aby se k rituálu přidal. Dojemný obraz, dokonale rytmizovaný, působí na všechny smysly a rozechvívá emoce. Všechny elementy představení mají význam, tvoří konzistentní celek – čistý a homogenní. Od prvního okamžiku až do poslední vteřiny divák cítí, že je součástí dění. Dílo Karoliny Rosocké a její skupiny je profesionálním režiséřským počinem, plným umění a jevištního uvědomění.

to znakomicie skomponowany spektakl, ukazujący obrzęd odprowadzania zmarłej duszy w zaświaty. Uteatralizowany rytuał pożegnania tworzą wyraziste postaci, które za pomocą ruchu, dźwięków, śpiewów, gestów zapraszają widza do współdziałania w obrzędzie. Poruszający obraz, perfekcyjnie zrytmizowany oddziałuje na wszystkie zmysły, wprawiając w drgania emocje. Wszystkie elementy spektaklu mają znaczenie, tworzą spójną całość – czystą i jednorodną. Od pierwszego momentu do ostatniej sekundy widz czuje się częścią tego zdarzenia. Dzieło Karoliny Rosockiej i jej grupy to profesjonalna praca reżyserska, pełna sztuki i świadomości scenicznej.

Zapsal / Napisaný: Agnieszka Włoch

Dramacentrum Bezejména, DDM Větrník Liberec

Nakresli mi beránka

Narýsuj mi baránka

Představení generace ještě náctiletých je vystavěno na pozadí fragmentů z Exupéryho Malého prince. Poetičnost Malého prince se střídá s rozantní kritikou světa jejich rodičů a odmítnutím dospěláckých vzorů. Je škoda, že gejzír mnoha různorodých scénických prostředků se překrývá a místy zdvojuje sdělení slova a obrazu. Střídá se činohra, stínohra, divadlo předmětů, a objevují se nakonec i loutkové znaky odcházejícího dětství. Vše je podkresleno specifickým hudebním plánem. Přesto je zřejmá snaha o sdělení a autorský výklad zvoleného tématu, které publikum vnímá a spontánně na něj reaguje.

Spektakl pokolenia nastolatkov vystawiany zostal zbudowany na tle fragmentow z „Malogo Księcia” Exuperyego. Poetycka natura Malogo Księcia przeplatana sie z silna krutoka swiata ich rodzicow i odrzuceniem wzorcow doroslych. Szkoda, ze gejzer roznych srodkow przekazu naklada sie na siebie, momentami wręcz naklada sie przekaz slow i obrazow. Wy-miennie zastosowana zostala gra aktorska, gra cieni, teatr przedmiotow, a w koncu pojawiaja sie nawet marionetkowe symbole odchodzacego dzieciinstwa. Wszystko podkreśla charakterystyczna oprawa muzyczna. Mimo wszystko widać wyraźne starania w przekazaniu autorskiej interpretacji wybranego tematu, która widz dostrzega i na którą reaguje spontanicznie.

Zapsal / Napisał: Karel Vostárek

Dramacentrum Bezejména / Vojtěch Matějčka

Vojenka

Wojenka

Oceňuji odvahu Vojtěcha Matějčky vstoupit do formy divadla jednoho herce, a navíc do intimního prostoru několika desítek centimetrů. Takřka s diváků u stolu. Matějčka vypráví příběh, kreslí, stříhá, čte časová fakta, aniž by se ztratila kontaktnost. Objevuje nám tak literární předlohu polské autorky Magdaleny Grzebalkowské a dochází ke vzácnému sdílení sdílení.

Jen je potřeba nedat se zmást malým prostorem a hlídat si intenzitu hlasu, přestat si kontrolovat či hledat očima text ve scénáři, který je položený na kraji stolu, ale zachovat jen čtení faktů. Bylo by dobré rozhodnout se, z čeho se bude tato dokumentace číst. Jen tak z listů scénáře, z nahodilých útržků papírů nebo z něčeho konkrétního? Vybavuje se mi krásný obraz, kdy se sundají baterky z obou stran roztažené role balicího papíru, obě strany se tím pádem samovolně srolují do středu, prostor mezi nimi zmizí. Metafora k textu a situaci, která probíhá.

Doceniam odwagę Vojtěcha Matějčky do wejścia w formę teatru jednego aktora, a w dodatku w intymną przestrzeń kilkudziesięciu centymetrów. Prawie z publicznością przy stole. Matějčka opowiada historię, rysuje, wycina, czyta fakty historyczne, nie tracąc przy tym kontaktu. W ten sposób odkrywa przed nami literackie arcydzieło polskiej autorki Magdaleny Grzebalkowskiej i dochodzi do rzadkiego dzielenia się przestaniami. Trzeba tylko nie dać się zwieść małej przestrzeni i pilnować intensywności głosu, przestać kontrolować i szukać tekstu w skrypcie umieszczonym na krawędzi stołu, a poprzestać na odczytywaniu faktów. Dobrym pomysłem byłoby podjęcie decyzji, z czego będzie czytana ta dokumentacja. Tak po prostu z arkuszy scenariuszy, z przypadkowych skrawków papieru, czy z czegoś konkretnego? Nasuwa mi się na myśl piękny obraz, gdy zdejmuje się latarki z obu stron rozwiniętej rolki papieru do pakowania, obie strony w ten sposób samoistnie zwijają się do środka, przestrzeń między nimi znika. Metafora tekstu i sytuacji, która ma miejsce.

Zapsal / Napisaný: Hana Franková

The background of the image is dark and out of focus, showing several people in a dimly lit environment. The text is overlaid on this background.

KATEGORIE

6-15 let

5. ročník Divadla Vydýcháno
ZUŠ Liberec

LINDA

Piráti – 4. ročník Divadla Vydýcháno ZUŠ Liberec

Dorotka a mořští loupežníci

Dorotka i rozbójnicę morskę

**Dramacentrum Bezejména mladší,
DDM Větrník**

Posledního kousne pes
Ostatniego ugryzie pies

Matyho andílci

ročníkový soubor Divadla Vydýcháno,
ZUŠ Liberec

Nic není jak se zdá
Nic nie jest takie, jak się wydaje

Dramatičti mrkvovi padouchové,

3. ročník Divadla Vydýcháno

ZUŠ Liberec

Všechno zlé je k něčemu dobré

Nie ma tego złego, co by na dobre nie wyszło

RECITÁTOŘI

FESTIVALOVÉ DĚNÍ / WYDARZENIA FESTIWALOWE

ČTVRTEK 13. 4. 2023

První den festivalu je za námi. A jaký byl?

V první řadě plný očekávání a drobné nervozity. Je to naše premiéra. Festival jsme slavnostně zahájili v sále Malého divadla, které je hlavním festivalovým místem. A pak už následovala jednotlivá představení. Hned na úvod se divákům uvedl pražský soubor **UnderZ**. Otázka identity a toho, kdo vlastně jsme byla tématem jejich inscenace s názvem **Já, rod střední nesklonné**. Jak sami členové souboru řekli, každý z nás se někdy hledá. Studentský soubor, který působí při gymnáziu Na Zatlance má celkem pět členů, a inscenace, kterou na festivalu představili je jejich vlastní tvorbou.

JEŠTĚDYVADLO je mezinárodní festival a má spojovat české, polské a ukrajinské děti a mladé lidi. Někdy ale může být přes jazykovou bariéru těžké porozumět všem sdělení, která se nám autoři snaží předat. Druhé včerejší představení ovšem tuto bariéru boří. Jde totiž o výtahové tance a pohyby, které mohou pochopit všichni bez nutnosti porozumění slovům. Inscenace **malého souboru Tanečního a pohybového studia Magdalena** nesla název **Mládí je nerozum, krásné šílenství, jako život postavený na hlavu**. Dívky zatančily na skladbu Gustava Mahlera a tématem jejich inscenace byl přerod z dívky na ženu. V závěrečné diskusi porota velmi kladně hodnotila světelnou režii, která dokázala společně s výrazy vystihnout téma inscenace, inspirované německo-japonským haiku o mládí a krásě.

Program prvního festivalového dne byl rozmanitý. Po tanečním vystoupení studia Magdalena se na jevišti představil polský soubor **Teatr 2:20** z Jelení Góry. V inscenaci s názvem **Dyktanda** dali prostor především autentičnosti a volnému projevu. Jak sami řekli, jedná se o experiment, který má za cíl podpořit vzájemné naslouchání. Téma přitom uchopili skrze hru na nejrůznější hudební nástroje. Polskou inscenaci následovala delší přestávka, během které se lidé mohli občerstvit v divadelním baru. Někteří účastníci zároveň o přestávce stihli večeřet na nedalekém internátě v Zeyerově ulici, kde je také ubytování pro soubory.

Hned po pauze se na jevišti uvedl divadelní soubor **Stopa**, který tvoří studenti libereckého gymnázia Doctrina. Představením **Koleje beze smyslu** otevřeli téma stereotypů, přehnaných nároků a pocitu štěstí. Tato inscenace byla unikátní tím, že ji soubor nazkoušel bez režiséra. Na režii i dalších částech inscenace se totiž podílel celý soubor. V celém představení je tak kus z každého člena souboru. Jeden z nich **Vojtěch Matějčička** pak pod souborem Dramacentrum Bezejména uzavřel dnešní blok inscenací. Představení **Vojenka** mělo prvky jevištního čtení, loutkového divadla, monodramatu i dokudramatu. Hlavní roli v představení hrály svítilny, papír a luhová fixa. Tématem byly příběhy amerických Japonců během druhé světové války. Jak sám Vojta řekl, příběh ho šokoval a potřeboval ho předat dál. Obloukem se přitom dotýká i aktuálního dění, války na Ukrajině. Především ale toto představení vzbudilo otázku, co je ještě divadlo. A přesně to chceme na našem festivalu hledat.

Večer jsme uzavřeli milou diskusí s lektorským sborem, která soubory chválila a dala jim cenná doporučení, jak s představením dále pracovat. Zazněly taky ohlasy z řad českých i polských diváků. První den je za námi a z našeho pohledu se vydařil. Už zítra nás čeká další čas strávený s uměním, divadlem a hlavně s vámi. Tak dotazte.

CZWARTEK 13. 4. 2023

Pierwszy dzień festiwalu już za nami. I jak to było?

Przede wszystkim pełen oczekiwań i lekkiej tremy. To nasz wieczór otwarcia. Otworzyliśmy festiwal w sali Teatru Małego, który jest głównym miejscem festiwalowym. A potem nastąpiły poszczególne spektakle. Na samym początku wystąpiła praska trupa **UnderZ**. Pytanie o tożsamość i o to, kim naprawdę jesteśmy, było tematem ich spektaklu zatytułowanego **Ja, rodzaj nijaki, nieodmienne**. Jak mówili sami członkowie zespołu, każdy z nas w pewnym momencie szuka siebie. Zespół uczniowski, który działa przy Gimnazjum Na Zatlance, liczy w sumie pięć osób, a spektakl, który zaprezentowali na festiwalu, jest ich własnym dziełem.

JEŚTĘDYVADLO jest festiwalem międzynarodowym i ma na celu zbliżenie czeskich, polskich i ukraińskich dzieci i młodzieży. Czasami jednak przez bariery językową trudno jest zrozumieć wszystkie przesłania, które autorzy próbują przekazać. Drugi wczorajszy spektakl przelamuje jednak tę bariery. Jest to bowiem ekspresja poprzez taniec i ruch, która może być zrozumiana przez wszystkich bez konieczności rozumienia słów. Spektakl w wykonaniu **małego zespołu Studia Tańca i Ruchu Magdalena** nosił tytuł **Młodość to nierozważność, piękne szaleństwo, jak życie odwrócone do góry nogami**. Dziewczyny tańczyły do kompozycji Gustava Mahlera, a tematem ich produkcji było przejście od dziewczyny do kobiety. W końcowej dyskusji jury bardzo wysoko oceniło reżyserię światła, która wraz z ekspresją zdolała uchwycić temat przedstawienia, zainspirowany niemiecko-japońskim haiku o młodości i pięknie.

Program pierwszego dnia festiwalu był różnicowany. Po występie tanecznym Studia Magdalena na scenę wkroczył polski zespół **Teatr 2:20** z Jeleniej Góry. W swoim spektaklu zatytułowanym **Dyktanda** dali miejsce na autentyczność i swobodę wypowiedzi. Jak sami mówili, jest to eksperyment mający na celu promowanie wzajemnego słuchania. Temat uchwycili poprzez grę na różnych instrumentach muzycznych. Po polskim spektaklu nastąpiła dłuższa przerwa, podczas której można było odświeżyć się w teatralnym barze. Niektórym uczestnikom udało się również zjeść obiad w pobliskim pensjonacie przy ulicy Zeyerowa, który zapewnia również zakwaterowanie dla zespołów.

Zaraz po przerwie na scenie wystąpił zespół teatralny **Stopa**, który tworzą uczniowie szkoły średniej Doctrina w Libercu. Swoim spektaklem „**Tory bez sensu**” otworzyli temat stereotypów, przesadnych wymagań i poczucia szczęścia. Spektakl był wyjątkowy, ponieważ zespół próbował go bez reżysera. W rzeczywistości cały zespół uczestniczył w reżyserii i innych częściach produkcji. W ten sposób w całym przedstawieniu jest kawałek każdego członka zespołu. Jeden z nich, Vojtěch Matějčička, zamknął dzisiejszy blok przedstawień w ramach zespołu Dramacentrum Bezejména. Spektakl Wojenka miał elementy czytania scenicznego, teatru lalek, monodramu i dokudramu. Główną rolę w spektaklu odgrywały latarki, papier i marker alkoholowy. Tematem były historie Japończyków podczas II wojny światowej. Jak powiedział sam Vojta, historia ta wstrząsnęła nim i potrzebował przekazać ją dalej. W arcyciekawy sposób dotyka też bieżących wydarzeń, wojny na Ukrainie. Przede wszystkim jednak spektakl ten postawił pytanie, czym jest już teatr. I właśnie tego chcemy szukać na naszym festiwalu.

Wieczór zakończyliśmy miłą dyskusją z wykładowcami, którzy chwalili firmy i dawali im cenne wskazówki, jak dalej pracować ze spektaklem. Nie zabrakło również informacji zwrotnych zarówno od czeskiej, jak i polskiej publiczności. Pierwszy dzień dobiegł końca i z naszego punktu widzenia był to sukces. Jutro spędzimy więcej czasu ze sztuką, teatrem i przede wszystkim z Wami. A więc kończcie.

Druhý den festivalu je u konce. Jak probíhal se dočtete v následujících řádcích.

Dopoledne bylo odpočinkové. Odpolední program pak odstartoval recitátorským workshopem v Knihkupectví a antikvariátu Fryč. Pod názvem Interpretace-myšlenka, formulace, sou-znění si lektorky Gabriela Zelená Sittová a Jana Machalíková řešily s účastníky proč recitovat, jak si vybrat text a jak by měl vypadat celý proces práce s textem. Workshop následovala recitační přehlídka, která se taky konala v sále u Fryče.

V 17 hodin pak proběhlo slavnostní zahájení festivalu. Organizátoři se společně se zástupci partnerských organizací a politickými osobnostmi sešli na pódiu a každý z nich festivalu popřál do budoucna hodně souborů, diváků a především dalších úspěšných ročníků. První ročník festivalu tak oficiálně začal.

Hned po zahájení následovala představení polského souboru **ZaŚwiaty** s názvem **Żatobnice**, český Truchlíci. V režii Karolíny Rosocké soubor představil inscenaci inspirovanou rituály spojenými se smrtí. Toto velmi náročné a často tabuizované téma soubor uchopil skrze žalmy, modlitby a žalozpěvy. Ty vycházely ze setkání, které před časem soubor uskutečnil. Diváci hodnotili inscenaci jako velmi působivou. Stejně tak někteří porotci popsali, že je inscenace zcela vtáhla do rituálu truchlení. Mezi porotci byl ale i opačný názor. „Všechno bylo dokonalé a perfektní, ale v tom perfektním jsem trochu ztrácela autentičnost,“ popsala svoje dojmy Agnieszka Włoch.

Jako druhá následovala inscenace **Nakresli mi beránka**, se kterou vystoupil starší soubor **Dramacentra Bezejména**. Představení kombinovalo pohádkovost příběhu Malého prince s tíhou problémů každodenního dospělého života. Měkkost a jemnost, která z představení vyzářovala, hodnotili diváci, včetně těch polských, jako velmi silný dojem, který si z představení odnáší. Názory poroty byly ale smíšené. Podle ní spolu pohádkovost příběhu se scénami z všedních dní příliš dobře nefungovaly. Nicméně během debaty společně se souborem nahlas uvažovali nad tím, jak by se dalo téma uchopit, aby spolu jednotlivé znaky a prvky lépe fungovaly. Diskuse tak naplnila svůj potenciál a opravdu nabídla možnosti, jak se posunout.

Následující část večera byla prostorem pro recitaci. Z odpolední přehlídky porota vybrala některé recitátory, kteří svůj text přednesli i před diváky v Malém divadle. Slyšeli jsme **Josefa Čurdu** s textem **Balada, Alana Pešu**, který přednesl text **O orlech a hovniválech**. Dalším recitátorem byl **Jozef Kováč** s textem **Jám** a jako poslední se představila **Štěpánka Tušlová** s textem **Průběžná zpráva o území**. Součástí recitačního bloku bylo také vyhlášení postupujících recitátorů do dalších přehlídek.

A závěrečným představením večera bylo taneční vystoupení souboru **Magdaléna** s názvem **Maagal**. Příběhy žen, které během druhé světové války strávily část života v koncentračních táborech se tak díky tanci a pohybu ocitly na jevišti Malého divadla. Základem pro pohyb byly básně Oheň a touha od Josefa Čapka. Jako hudbu pak režisérka Ludmila Rellichová zvolila skladbu pro varhany od novodobé autorky Sylvie Bodorové. Každá z tanečnic představovala jeden příběh konkrétní ženy a jejich pohyb tak záměrně nebyl zcela synchronní. Jak zhodnotila porotkyně Anna Benháková bylo to pro Magdalénu neobvyklé. Dokonce Agnieszka Włoch zmínila, že nečetla jen příběhy z koncentračního tábora, ale obecně příběhy žen uvězněných v systému. Hlavním cílem bylo ale vystihnout tu lehkost a radost, s jakou ženy s takovými osudy zvládali dále žít.

Večer opět zakončila diskuse s porotou, která, jak už jsem výše zmínila, byla opravdu velkým přínosem. Zazněla slova chvály pro všechny soubory, a to nejen ze strany poroty, ale i ze strany diváků. Potvrdilo se také, že divadelní jazyk nabízí možnost porozumět sdělení bez toho, aniž by člověk nutně potřeboval rozumět slovům. A to je cílem našeho festivalu, jelikož **1+1=1**.

Drugi dzień festiwalu już za nami. Jak przebiegał możecie przeczytać w poniższych linkach.

Przedpołudnie upłynęło na relaksie. Program popołudniowy rozpoczął się od warsztatów recytatorskich w Księgarni i Antykwariacie we Fryczu. Pod tytułem Interpretacja – myśl, sformułowanie, współbrzmienie, prowadzące Gabriela Zelená Sittová i Jana Machalíková rozmawiały z uczestnikami o tym, dlaczego warto recytować, jak wybrać tekst i jak powinien wyglądać cały proces pracy z tekstem. Po warsztatach odbył się pokaz recytacji, który również miał miejsce w sali Frycza.

O godzinie 17.00 nastąpiło uroczyste otwarcie festiwalu. Na scenie zebrał się organizatorzy wraz z przedstawicielami organizacji partnerskich i osobistościami politycznymi, a każdy z nich życzył festiwalowi wielu kolejnych zespołów, publiczności, a przede wszystkim wielu kolejnych udaných lat. W ten sposób oficjalnie rozpoczął się pierwszy rok festiwalu.

Zaraz po uroczystym otwarciu festiwalu polski zespół **ZaŚwiaty** wykonał **Żatobnice**, czyli po czesku Truchlíci. Zespół pod dyktando Karolíny Rosockiej zaprezentował spektakl inspirowany rytuałami związanymi ze śmiercią. Zespół podjął ten bardzo trudny i często tabuizowany temat poprzez psalmy, modlitwy i pieśni. Były one oparte na spotkaniu, które zespół odbył jakiś czas temu. Publiczność oceniła spektakl jako bardzo efektowny. Podobnie niektórzy z jurorów opisywali, jak produkcja całkowicie wciągnęła ich w rytuał żałoby. Ale wśród jurorów pojawiła się też opinia przeciwna. „Wszystko było perfekcyjne i doskonałe, ale straciłam trochę autentyczności w tym, co doskonałe” – opisywała swoje wrażenia Agnieszka Włoch.

Jako drugi uplasował się **Narysuj mi baranka**, spektakl zespołu seniorów **Dramacentra Bezejména**. Spektakl łączył baśniową historię Małego Księcia z ciężarem problemów codziennego, dorosłego życia. Delikatność i tagodność, która emanowała ze spektaklu, została oceniona przez widzów, także polskich, jako bardzo silne wrażenie, które wynieśli z przedstawienia. Opinie jurorów były jednak mieszane. Ich zdaniem bajkowość opowieści i sceny z życia codziennego nie współgrały ze sobą zbyt dobrze. Jednak podczas debaty wraz z zespołem zastanawiała się głośno nad tym, jak można podjąć temat, aby poszczególne postacie i elementy lepiej ze sobą współgrały. W ten sposób dyskusja spełniła swój potencjał i rzeczywiście zaoferowała sposoby na pójście do przodu.

Kolejna część wieczoru była przestrzenią dla recytacji. Z popołudniowego spektaklu jury wybrało kilku recytatorów, którzy również wykonali swój tekst przed publicznością w Teatrze Małym. Usłyszeliśmy **Josefa Čurdu** z tekstem **Ballada, Alana Pešu**, który wyrecytował tekst **O orłach i żukach gnojowych**. Kolejnym recytatorem był **Jozef Kováč** z tekstem **Jám**, a ostatnim **Štěpánka Tušlová** z tekstem **Průběžná zpráva o území**. Częścią bloku recytatorskiego było również ogłoszenie awansujących recytatorów do kolejnych występów.

A ostatnim spektaklem wieczoru był występ taneczny zespołu **Magdaléna** o nazwie **Maagal**. Dzięki tańcowi i ruchowi na scenie Teatru Małego znalazły się historie kobiet, które część swojego życia spędziły w obozach koncentracyjnych podczas II wojny światowej. Podstawą ruchu były wiersze Ogień i pożądanie Josefa Čapka. Reżyserka Ludmila Rellichová wybrała jako muzykę utwór na organy współczesnej autorki Silvii Bodorovej. Każda z tancerek reprezentowała jedną historię konkretnej kobiety, a ich ruch celowo nie był całkowicie synchroniczny. Jak oceniła członkini jury Anna Benháková, było to nietypowe dla Magdaleny. Nawet Agnieszka Włoch wspomniała, że nie czytała tylko historii z obozu koncentracyjnego, ale ogólnie opowieści kobiet uwięzionych w systemie. Głównym celem było jednak uchwycenie łatwości i radości, z jaką kobiety o takich losach potrafiły iść dalej przez życie.

Wieczór zakończył się ponownie dyskusją z jurorami, która jak wspominałam wyżej była naprawdę wielką pomocą. Padły słowa uznania dla wszystkich zespołów, nie tylko ze strony jury, ale i publiczności. Potwierdziło się też, że język teatru daje możliwość zrozumienia przekazu, niekoniecznie trzeba rozumieć słowa. I to jest właśnie cel naszego festiwalu, bo **1+1=1**.

Zapsala redaktorka Kateřina Hartmanová / Napisaný przez redaktor Kateřina Hartmanová

Jsme za polovinou. Přečtete si, jaký byl třetí festivalový den.

Třetí den zahájily workshopy, které se konaly v Malém divadle, v ZUŠ Liberec, ve V-klubu a také v sále knihkupectví Fryč. Lektori si během dopoledne připravili pro účastníky nej-různější cvičení, která byla zaměřena například na pohyb, práci s hlasem nebo masku. Po workshopech následoval odpolední blok inscenací.

Jako první se představil soubor **KUKátko** s inscenací **Giga-eight**. Ta kombinovala prvky video-mappingu a pohybu. Tématem performance byl člověk v dějinách. Pojem giga eight vyjadřuje číslo osm miliard, ke kterému vystoupala lidská populace. Porota velmi kladně hodnotila odlišnost a zcela nový rozměr, jehož potenciálu se autorská dvojice snažila využít. Porotci ale zmínili i to, že je potřeba některé věci ještě dopracovat.

Druhým představením sobotního bloku bylo představení souboru **MSD „Śniadecki“** s názvem **Za zavřenými dveřmi - pekle na dálkovém**. Hlavním tématem byly problémy, se kterými se mladí lidé potýkali během covidového lockdownu. Autorská inscenace byla inspirovaná J. P. Sartrem a také J. W. Ghoetem. Porota zhodnotila, že je dobře, že o takových tématech, jako je anorexie nebo závislost na drogách soubor mluví. Doporučila ale více pracovat s divadelním jazykem. Požívat méně explicitních vyjádření a více divadelních znaků.

Následovalo představení dalšího polského souboru **RoZkwity** s názvem **Nezlobte se, ale něco Vám vypadlo...** V něm se režisérce Karolině Rosocké velmi dobře podařilo vystihnout důležité téma potratů pomocí práce s divadelním znakem. Nelehké téma tak dokázala zpracovat v inscenaci plnou emoci, které diváci v rozboru popisovali jako velmi silné, což se jim líbilo. Kladně v rozboru hodnotila i porota.

Jako další vystoupil soubor ze **ZUŠ Taussigova** s představením **Listek a tři koruny**, které připomínalo rodinnou historii jednoho z členů souboru. Diváci se díky představení ocitli v období druhé světové války. Právě zpracování osobního tématu porota kladně hodnotila. Doporučila zároveň, jak s představením dále pracovat, například se zamyslet nad scénografií a množstvím přestaveb.

Během dalších minut byla v sále vánoční atmosféra díky představení **Merry fking Christmas** od **Divadelního ateliéru Ulita**. Jednoaktovka na motivy F. Mitterera si pohrávala s myšlenkou, že role každého z nás se mohou kdykoliv otočit. Porota tento záměr chválila, doporučila souboru, aby se zamyslel, jestli ponechat otevřený konec, který představení mělo.

A nakonec vystoupil ukrajinský soubor z Polska **Kryształ** s pohádkovým představením **Divný sen**. Inscenace určená dětem byla především velkou show. Užívali si lidé v hledišti i herci na jevišti. A to porota chválila. Byla to tak velmi odlehčující tečka za celým blokem inscenací.

Na závěr opět proběhla debata s porotou, která se tentokrát uskutečnila v sále.

Jestešmy již za pátmetkiem. Przeczytajcie, jak wyglądał trzeci dzień festiwalu.

Trzeci dzień rozpoczął się od warsztatów, które odbyły się w Teatrze Małym, w libereckim ZUŚ, w V-klubie, a także w księgarni Fryč. W godzinach porannych prowadzący przygotowali dla uczestników różne ćwiczenia, które skupiały się na ruchu, pracy z głosem lub maską. Po warsztatach nastąpił popołudniowy blok występów.

Jako pierwsza wystąpiła grupa **KUKátko** ze swoim spektaklem **Giga-eight**. Łączył on elementy video mappingu i ruchu. Tematem spektaklu był człowiek w historii. Termin giga-osiem wyraża liczbę ośmiu miliardów, do której wzrosła ludzka populacja. Jury bardzo pozytywnie oceniło odmiennosc i zupełnie nowy wymiar, którego potencjał starał się wykorzystać duet artystów. Jury wspomniało jednak również, że pewne rzeczy wymagają jeszcze dopracowania.

Drugim występem sobotniego bloku był występ zespołu **MSD „Śniadecki“** zatytułowany **Przy drzwiach zamkniętych-piekle na zdalnym**. Tematem przewodnim były problemy, z jakimi borykała się młodzież podczas kowarskich blokad. Inspiracją dla autorskiej produkcji był J. P. Sartre, a także J. W. Ghoet. Jury oceniło, że dobrze się stało, że trupa porusza takie tematy jak anoreksja i narkomania. Zaleciło jednak, by pracować bardziej z językiem teatralnym. Używać mniej dosadnego języka i więcej teatralnych postaci.

Następnie odbył się spektakl innego polskiego zespołu **RoZkwity** pt. **Przepraszam, coś pani wypadło...** Reżyserce Karolinie Rosockiej udało się w nim bardzo dobrze uchwycić ważny temat aborcji poprzez pracę ze znakami teatralnymi. Potrafiła poradzić sobie z trudnym tematem w spektaklu pełnym emocji, które widzowie określili w analizie jako bardzo mocne, co im się podobało. Również jury w analizie wystawiło pozytywną ocenę.

Jako kolejny wystąpił zespół ze **Szkoły Podstawowej w Taussigova**, ze spektaklem **Bilet i trzy korony**, który przywoływał historię rodziny jednego z członków zespołu. Przedstawienie przeniosło widzów w czas II wojny światowej. To właśnie potraktowanie wątku osobistego jury oceniło pozytywnie. Polecilo też, jak dalej pracować ze spektaklem, np. przemysleć scenografię i ilość przeróbek.

W kolejnych minutach na sali zapanowała świąteczna atmosfera za sprawą spektaklu **Merry fking Christmas** **Studia Teatralnego Ulita**. Jednoaktówka, oparta na sztuce F. Mitterera, bawiła się pomysłem, że w każdej chwili można odwrócić role wszystkich osób. Jury pochwaliło ten pomysł, ale zaleciło zespołowi rozważenie utrzymania otwartego zakończenia, jakie miał spektakl.

Na koniec wystąpił ukraiński zespół z Polski, **Kryształ**, który zaprezentował bajkowe przedstawienie **„Dziwny sen“**. Spektakl, przeznaczony dla dzieci, był przede wszystkim świetnym widowiskiem. Podobał się zarówno osobom na widowni, jak i aktorom na scenie. A jury nie szczędziło pochwał. To było także bardzo lekkie zakończenie całego bloku przedstawień.

Na koniec ponownie odbyła się debata jury, tym razem w sali widowiskowej.

Jaký byl poslední festivalový den?

Dopoledne patřilo souborům. Jako první vystoupilo **Turnovské divadelní studio** s inscenací **Moc moci**. Touha mít moc je stará jako lidstvo, uvádí sám soubor v anotaci. A právě moc byla hlavním tématem inscenace, která byla z části inspirována Shakespearem. V představení se proto odkazuje například k Romeovi a Julii. Porota i diváci hodnotili jako velmi zajímavou práci s hlasem a pohybem. Karel Vostárek ještě například poznamenal, že mu na koci chyběl nějaký moment překvapení.

Následující představení **Leč vy, v budoucnu tenkrát, vzpomínáte?** uvedlo **Taneční a pohybové studio Magdaléna**. Inscenace byla motivovaná básní Vladimíra Holana Kamení přichází a jejím hlavním tématem bylo násilí. Především pak to domácí. Diváci i porota chválili především preciznost práce se znakem.

„Pamatujte si, že kluci, chlapi i muži jsou na prd,“ tak znělo hlavní motto monodramatu **Laska&make up** s **Laurou Levko** v hlavní roli. Inscenace, která porušovala tzv. čtvrtou stěnu byla především show. Porota hodnotila výstup herečky jako velmi charismatický a ocenila, jak moc dokázala diváky zaujmout a vtáhnout.

Závěrečné představení dopoledního bloku bylo **V kouzelném lese, čili pohádkové variace**. Polský soubor **Grupa Teatralna ZONK Młodzieżowe Centrum Kultury w Legnicy**. V představení na motivy pohádky O spící královně soubor komicky zlehčuje pohádkový děj. Diváci i samotný soubor se tak očividně bavili. I porota zmínila, že ji humor bavil. Současně chválili i přesah, který samotné představení mělo a dvě úrovně, na kterých herci hráli.

Po skončení posledního představení opět proběhla debata, kterou následovalo slavnostní vyhlášení. Porota udělila několik cen za inspiraci, jednu cenu za téma roku Ukrajina, kterou si odnesl Vojtěch Matějčíčka za inscenaci Vojenka a také jednu cenu Co je ještě divadlo?, kterou získal soubor KUKátka za inscenaci Giga-eight. Více informací o výsledcích se dozvíte ve výsledkové listině.

Po slavnostním zakončení festivalu následovala ještě přehlídka dětských souborů Dětská scéna. Tam se představilo celkem pět souborů.

Jak wyglądał ostatni dzień festiwalu?

Poranek należał do zespołów. Jako pierwsze wystąpiło **Studio Teatralne Turnov** ze spektaklem **Sita władzy**. Pragnienie posiadania władzy jest tak stare jak ludzkość, mówi sam zespół w adnotacji. I właśnie władza była głównym tematem spektaklu, który został częściowo zainspirowany przez Szekspira. Sztuka nawiązuje więc na przykład do Romea i Julii. Jury i publiczność oceniły pracę z głosem i ruchem jako bardzo interesującą. Karel Vostárek zauważył na przykład, że zabrakło w nim momentu zaskoczenia na końcu.

Kolejny spektakl Ale wy, w przyszłości tym razem, pamiętacie? zaprezentowało **Studio Tańca i Ruchu Magdaléna**. Motywem przewodnim spektaklu był wiersz Vladimíra Holana Kamení přicházíš, a jego głównym tematem – przemoc. Szczególnie przemoc domowa. Widzowie i jury chwalili zwłaszcza precyzyjną pracę nad postaciami.

„Pamiętaj, że chłopcy, mężczyźni i mężczyźni są” – tak brzmiało główne motto monodramu **Laska&make up** z udziałem **Laury Levko**. Produkcja, która przetała tzw. czwartą ścianę, była przede wszystkim show. Jury oceniło występ aktorki jako bardzo charizmatyczny i doceniło to, jak bardzo potrafiła ona porwać i wciągnąć publiczność.

Ostatnim spektaklem sesji porannej był **W zaczarowanym lesie, czyli Wariacje na temat bajek**. Polski zespół **Grupa Teatralna ZONK Młodzieżowe Centrum Kultury w Legnicy**. W spektaklu opartym na baśni „Śpiąca królewna” zespół w komiczny sposób podszedł do fabuły bajki. Publiczność i sam zespół wyraźnie dobrze się bawili. Nawet jurorzy wspominali, że humor im się podobał. Jednocześnie chwalili nakładanie się na siebie samego spektaklu i dwa poziomy, na których występowali aktorzy.

Po zakończeniu ostatniego spektaklu ponownie odbyła się debata, po której nastąpiło wręczenie nagród. Jury przyznało kilka nagród za inspirację, jedną nagrodę za temat roku Ukraina, którą otrzymał Vojtěch Matějčíčka za spektakl Vojenka, a także jedną nagrodę za Czym jeszcze jest teatr, którą otrzymał zespół KUKátka za spektakl Giga-eight. Więcej informacji o wynikach można znaleźć w liście wyników.

Po uroczystym zamknięciu festiwalu odbył się pokaz Sceny Dziecięcej. Tam zaprezentowało się w sumie pięć grup.

JEŠTĚ DĀVADLO

1. ročník mezinárodního festivalu mladého divadla
13. – 16. dubna 2023

Organizátoři festivalu: Miloslava Čechlovská a Jakub Kubíček

Texty: Uvedení autoři

Sazba: Jakub Kubíček

Grafika: Jakub Kubíček

Fotografie: Ivo Mičkal

Tisk: Unipress, spol. s r. o., Turnov

Kontakt: info@dramacentrumbezejmena.cz, +420 776 106 107

©2023 Dramacentrum Bezejména, z. s.

